

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1928

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

'Αριθμὸς φύλλου 251

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς Ἀναπαύσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3515 (ἄρθρ. 17 Ν. Δ.) ἀπερὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Νοεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσθησαν καὶ διατάσσονται :

Αἱ διατάξεις 1) τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1925 Διατάγματος ἀπερὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως, 2) τοῦ ὡς ἄνω νόμου 3515, 3) τοῦ νόμου 3469 ἀπερὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως νόμων», κωδικοποιούνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου, ἔχον ὡς ἐξῆς :

Α'. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἡμέραι ἀναπαύσεως.

Ἄρθρον 1.

[Ἄρθρ. 1 παρ. 1, ἄρθρ. 2 παρ. 1 Διατάγματος 3 Δεκεμβρίου 1925].

1. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ὁριζομένης ἑορτασίμου ἡμέρας ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐν τῷ Κράτει ὁπαδοὺς παντὸς θρησκευμένου πᾶσα βιομηχανική, βιοτεχνική καὶ ἐμπορικὴ ἐργασία.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ διαγραφόμενας διακρίσεις εἰς πάντας τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

[Ἄρθρ. 3 Διατάγματος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Ἑορτασμοὶ ἡμέραι εἶνε μόνον αἱ ἐξῆς :

- 1) Ἡ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.
- 2) Ἡ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ.
- 3) Ἡ Δευτέρα τοῦ Πάσχα.

Περιεχόμενον τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἄρθρον 3.

[Ἄρθρα 11 καὶ 12 Διατάγματος 3 Δεκεμβρίου 1925, ἄρθρον 1 νόμου 3515 (ἄρθρ. 13 Ν. Δ.)].

1. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένης ἀναπαύσεως, τὰ ἐπαγόμενα εἰς αὐτὴν παντὸς εἴδους καταστήματα ἔχον κλεισμένας τὰς θύρας, ἀπαγορευμένης καὶ πάσης οἰασθήποτε ἐν αὐτοῖς ἀπασχολήσεως τοῦ προσωπικοῦ.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς καταστήματα ἢ πρατήρια μένοντα οἰασθήποτε ἀνοικτὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ πλανοδίων πωλητῶν, πώλησις εἰδῶν πωλουμένων συνήθως εἰς καταστήματα ἢ πρατήρια, ἅτινα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μένουσι κλειστά.

3. Ἐπιτρέπεται μόνον ἡ διὰ πλανοδίων πωλητῶν ἢ κατ' οἶκον πώλησις γάλακτος καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ παραγομένων εἰδῶν.

4. Εἰς τὰ περιπτώρα ἀναπήρων πολέμου ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας ἢ πώλησις ἀντικειμένων (ψιλικῶν).

Ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς πόλεις μεταξὺ 10 καὶ 30 χιλιάδων κατοίκων.

Ἄρθρον 4.

[Ἄρθρον μόνον νόμου 3469 (ἄρθρον 2 Ν. Δ.)]

1. Κατ' ἐξαιρέσει τῶν καμμένων διατάξεων, ἐπιτρέπεται ἐν αἷς πόλεσι ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 10.000 κατοίκους οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς 30.000 κατοίκων κατὰ τὴν ἐπίσημον τοῦ Κράτους ἀπογραφὴν, τὸ ἀνοίγμα τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἐργασία ἐμπορικῶν πράξεων κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς 1 μ.μ. ἀλλ' ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅπως κατὰ τὰς ὥρας ταύτας μὴ ἀπασχολῆται ἐν κώτοις ἢ ἀλληλικῶν προσωπικῶν.

2. Διὰ τὴν ἐν ἐκάστῳ Δήμῳ ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ζητήσῃ προηγουμένως γνωμοδότησιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν ἢ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων ἢ Συλλόγων, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα, καὶ ἔκθεσιν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς πόλεις 10 μέχρι 3 χιλ. κατοίκων, προάστεια κλπ. καὶ χωρία κάτω τῶν 3 χιλ. κατοίκων.

Ἄρθρον 5.

[Ἄρθρον 1 νόμ. 3515 (ἄρθρ. 1 ἐδ. 1, ἄρθρ. 15 παρ. 2 Ν.Δ.)]

1. Αἱ ὥραι ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ τῶν παντοπωλείων πάσης πόλεως, ἐχούσης πληθυσμὸν κάτω τῶν 10.000 κατοίκων, ὁρίζονται εἰς πέντε καθ' ἐκάστην Κυριακὴν.

2. Διὰ διατάξεως τῆς οικείας ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τῶν πόλεων εἰς αἷς ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οικείου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, καθορίζονται ὥραι ἀνοίγματος καὶ κλεισίματος τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ τῶν παντοπωλείων κατὰ τὰς Κυριακὰς.

3. Τὰ καταστήματα τῶν χωρίων, τῶν ἐχόντων πληθυσμὸν κάτω τῶν τριῶν χιλιάδων κατοίκων, ἀνοίγουν κατὰ τὰς Κυριακὰς, ἀπὸ τῆς 9 π. μ. τὸν χειμῶνα καὶ ἀπὸ τῆς 8 π. μ. τὸ θέρος ἀνεῦ ἄλλου τινὸς περιορισμοῦ, πάντως δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας.

4. Εἰς τὰ προάστεια, περίχωρα ἢ αὐτοτελεῖς προσφυγικὸς συνοικισμοὺς πόλεων πληθυσμοῦ πλέον τῶν 15.000 κατοίκων δύναται διὰ Δ)των προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας νὰ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως διατάξεις αἱ ἰσχύουσαι προκειμένου περὶ πόλεων πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 10 χιλιάδων κατοίκων.

Ἐπέκτασις Κυριακῆς Ἀναπαύσεως.

Ἄρθρον 6.

[Ἄρθρ. 1 νόμ. 3515 (ἄρθρ. 1 ἐδάφ. 3 καὶ 3 Ν. Δ.)]

1. Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐργοδοτικῶν καὶ ὑπαλληλικῶν ἀπὸ συμφώνων ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ κατόπιν συμφώνων γνώμης τῆς ἀρμοδίας Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς, Διοικητικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, δύναται νὰ ἐπιβάλληται ὁλοκληρωτικὴ Κυριακὴ ἀνάπαυσις καὶ εἰς ὅσας πόλεις ἢ ἐπαγγέλματα ἐπιτρέπεται ἐκ τῶν καμμένων διατάξεων ἡ ἐργασία καὶ τὸ ἀνοίγμα τῶν καταστημάτων.

των δι' ώρισμένας ώρας κατά τὰς Κυριακάς.
 2. Επίσης διά Διαταγμάτων προκαλουμένων παρά του Υπουργού τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, δύναται νὰ ἐπιβάλληται Κυριακὴ ἀνάπαυσις εἰς ὅσα ἐπαγγέλματα ἐπιτρέπεται ἐκ τῶν καιμένων διατάξεων ἢ ἐργασία κατά τὰς Κυριακάς.

Ἐπαγγέλματα ἐφ' ὧν δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως.

Ἄρθρον 7.

[Ἄρθρον 1 Διατ. 3 Δεκεμβρίου 1925]

Ἀποκλείονται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

1. Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀσκούμεναι βιομηχανίαι καὶ μονοπόλια.

2. Αἱ γεωργικαί, θηρευτικαὶ ἢ ἀλιευτικαὶ ἐργασίαι.

3. Αἱ παντὸς εἶδους ἐπιχειρήσεις τῆς δὴλ γῆς ἢ ὕδατος μεταφορᾶς προσώπων ἢ ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ αἱ μετ' αὐτῶν συνδεόμεναι ἐργασίαι ἀποστολῆς, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως καὶ πᾶσα ἐργασία ἐπισκευῆς σιδηροδρόμων ἢ τροχιοδρόμων, μετὰ προηγουμένην δὲ ἀπόφασιν τοῦ Υπουργοῦ καὶ πᾶσα κατασκευή.

Ἄρθρον 8.

[Ἄρθρ. 5 Δ) τος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς κατά τὸν παρόντα νόμον ὀριζομένης ἀναπαύσεως δὲν ἐπιβάλλεται.

1) Εἰς τὰς παροδικὰς κατ' ἔτος ἀσκούμενας βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας, τὰς χρησιμοποιούσας ὕλας ὑποκειμένας εἰς ταχθεὶν φθοράν, ὡς καὶ ἐκείνας τὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας αἰτινας, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, δὲν ἐπιτρέπεται διακοπὴ τῆς ἐργασίας ἢ ἀσκαύμεναι ἐν ὑπαίθρῳ ἐπιηρέζονται ὑπὸ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν.

2) Εἰς τὰς ἐπιχερήσεις φωτισμοῦ καὶ διανομῆς ὕδατος καὶ κινητηρίου δυνάμεως.

3) Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις θεάτρων, μουσικῶν συναυλιῶν, μουσείων καὶ παντὸς εἶδους ψυχαγωγικῶν θεαμάτων, ὡς καὶ τὰς μετ' αὐτῶν συνδεόμενας ἐργασίας.

4) Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίων λουτρῶν.

5) Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐργασίας μισθώσεως παντὸς εἶδους μεταγωγικῶν μέσων.

6) Εἰς τὰ φωτογραφεῖα.

7) Εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια παραγωγῆς ἢ παρασκευῆς παντὸς εἶδους τροφίμων προσωρισμένων πρὸς ἄμεσον κατανάλωσιν.

8) Εἰς τὰ ἰχθυοπωλεῖα.

9) Εἰς τὰ ἀνθοπωλεῖα, ξενοδοχεῖα ὕπνου καὶ ἐστιατόρια.

10) Εἰς τὰ πεταλωτήρια.

11) Εἰς τοὺς ὑποδηματοκαθαριστάς.

12) Εἰς τὰς παντὸς εἶδους ἱατρικὰς ἐργασίας, τὰς μαιευτικὰς, νοσοκομικὰς καὶ κτηνιατρικὰς.

13) Εἰς τὰς ἐργασίας κηδεῶν καὶ ἐντοφιασμοῦ.

14) Εἰς τοὺς συντάκτας καὶ ὑπαλλήλους ἐφημερίδων, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτύπωσιν ἡμερησίων ἐφημερίδων.

Διὰ Διατάγματος, προκληθησομένου ὑπὸ τοῦ ἐπι τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Υπουργοῦ, προσδιορισθῶσονται αἱ ἐν ἀριθμῷ 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου μνημονεύμεναι βιομηχανίαι ἢ βιοτεχνίαι.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπόμεναι εἰδικαὶ ἐργασίαι.

Ἄρθρον 9.

[Ἄρθρον 6 Διατάγματος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπονται ἐξαιρετικῶς ἐργασίαι:

1) Συντηρήσεως, καθαρισμοῦ καὶ ἐπιτηρήσεως ἐργοστασίων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν δύναται νὰ γίνωσι κατά τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἢ νου βλάβης τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας ἢ ἄνευ κινδύνου τῆς ζωῆς ἢ υγείας

τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων ἐργατῶν.

2) Ἐπισκευῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ διωχτεῦστων κινητηρίου δυνάμεως.

3) Φυλάξεως καὶ ἐπιπτώσεως ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων, ὑποκειμένων εἰς τὸν παρόντα νόμον.

4) Πᾶσα ἐξ ἀνωτέρως βίας ἐπιβαλλομένη ἐργασία, εἴτε πρὸς ἀσφάλειαν προσώπων ἢ πραγμάτων, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, βεβαιωμένης ἐκ τῶν ἀνόμων τῆν ἀνωτέρω βίαν. Ἐν ἡ περιπτώσει εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον, λόγω ἀνεπίστα ἀνάγκης ἐξ ἀνωτέρως βίας, νὰ ζητηθῆ ἡ ἀδεία πρὸ τῆς ἀνάφξεως τῆς ἐργασίας, ἐπιβάλλεται ἡ ἀναγγελία ταύτης ἐπὶ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐργασίας.

5) Πᾶσα ἐργασία τῶν ἐνοικίων οἰκιῶν ἢ τῶν ἐδοκτητῶν βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἐφ' ὅσον αὐτὴ δὲν ἀπασχολεῖ βοηθητικῶν προσώπων καὶ δὲν γίνονται δημόσια.

Ἐξαιρέσεις λόγω κοινωνικῆς ἀνάγκης.

Ἄρθρον 10.

[Ἄρθρον 14 Δ) τος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Ὁ Υπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, λόγω κοινωνικῆς ἀνάγκης, ἥτις ἤθελε παρουσιασθῆ εἰς τὸ μέλλον, δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Υπουργικῶ Συμβουλίου, νὰ προκαλῆ Διατάγμα ἐπιτρέπον τὴν ὀλικὴν ἢ μερικὴν ἐργασίαν κατά τὴν Κυριακὴν εἰς ὀρισμένας κατηγορίας βιομηχανῶν καὶ βιοτεχνιῶν. Τὰ τοιαῦτα διατάγματα δέον νὰ ὦσι γενικὰ δ' ἂν τὰ τῆς αὐτῆς κατηγορίας βιομηχανικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπαγγέλματα, νὰ τοιχοκαλλῶνται δὲ ἐν τοῖς σχετικαῖς ἐργοστασίοις, ἐργαστηρίοις ἢ καταστήμασι, τῆ φροντίδι τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Τελευταία Κυριακὴ τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 11.

[Ἄρθρον 7 Δ) τος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς τὸ ἀνοῦμα πάντων τῶν καταστημάτων. Επίσης ἐὰν ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Νέου Ἑτους καὶ τοῦ Ἐορτασίου συμπίσῃ νὰ εἶναι Κυριακὴ, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ κατ' αὐτὴν τήρησις τῆς διὰ τῶν παρόντος νόμου ὀριζομένης ἀναπαύσεως.

Ἀνάπαυσις ὑπαλλήλων κατ' ἄλλην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Ἄρθρον 12.

[Ἄρθρα 8, 9 καὶ 10 Δ) τος 3 Δεκεμβρίου 1925, ἄρθρον 1 νόμου 3515 (ἄρθρα 2 καὶ 16 Ν. Δ.) ἄρθρ. 2 νόμου 3515].

1. Οἱ λόγοφ τῶν ἐν ἀρθροῖσι 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 9 ἐργασιῶν κατά τὰς Κυριακάς πέραν τῶν τριῶν ὡρῶν ἀπασχολούμενοι ἐργάται ἢ ὑπάλληλοι ἔχουσιν ἐλευθερίαν τὴν ἐπομένην Κυριακὴν ἢ, ἂν τοῦτο εἶνε ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου, ἑτέραν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἢ ἐξ συνεχείας ἐργασίμους ὡρας κατά δύο διαφόρους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ δὴλ τὰς περ πτώσεις 1 ἕως 13 τοῦ ἀρθρου 8.

3. Κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπὶ τῆ βίας τοῦ παρόντος ὑπαλλήλοι παντὸς εἶδους καταστημάτων δὲν τυγχάνουσιν Κυριακῆς ἀναπαύσεως, εἰς ἃς πόλεις ἔχει ἐπεκτεθῆ αὐτὴ ἢ τυγχάνουσι τοιαύτης ἐν μέρει, δικαιρύνται: νὰ ἐκλιέσων ἐτέραν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ ἐτέρας συνεχείας ὡρας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀναπαύσεως τῶν.

4. Διὰ τὰγμα ἐκδιδομένον, προτάσει τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας, δύναται νὰ ἐξασφαλισθῆ εἰς τοὺς ἐργάτας ἢ ὑπαλλήλους τῶν ἐν ἀρθρῷ 8 μνημονευομένων ἐργασιῶν, ὡς καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐργάτην ἢ ὑπάλληλον μὴ ἀπλοκύνοντα τῆς διὰ τοῦ νόμου καθιερωμένης ἀναπαύσεως, ὡς ἡμέραν ἀναπαύσεως ἐτέραν ἐργασίμων ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἢ τμήμα ἡμέρας ἀποτελούμενον ἐκ συνεχῶν ἐργασίμων ὡρῶν, οὐχὶ ἐλιγιστέρων τῶν δώδεκα, οὐδὲ περισσοτέρων τῶν εἰκοσιπεντῶν.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ Δ) τος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 περὶ ἐβδομαδικῆς ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων

κλπ.) εφαρμόζονται) ἀγαλόμεως καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀρ. 14 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος ἐργασίας, καταργουμένης τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Δ)τος τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 (περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἐνιαίον κείμενον τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως).

6. Οἱ ἰδ οκτῆται ἢ δευθονταὶ τῶν ἐστιασθρίων, ζυθοστιασθρίων, μαγειρείων καὶ οἰνομαγειρείων ὑπαρχοῦνται ὅπως πικρέωσιν ἐκ περιτροπῆς εἰς τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς περιποιήσεως τοῦ στυτον (σερβιτόρους κλπ.) ἀνάπαυσιν 24 συνεχῶν ὥρων ἀνὰ περίοδον ἐπὶ ἡμερῶν, συμφώνως τῷ Διατάγματι τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 (περὶ ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων ξενοδοχείων κλπ.).

7. Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορισθῶσι αἱ διατυπώσεις αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς τηρήσεως τῆς ἀναπαύσεως, ἧτις ἐπιβάλλεται εἰς ἡμέραν ἑλληνικὴν ἢ τὴν Κυριακὴν.

Ἐμποροπανηγύρεις. - Τόποι θερινῆς διαμονῆς.

Ἄρθρον 13.

[Ἄρθρ. 13 Δ)τος 3 Δεκεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρ. 1 νόμου 3515 (ἄρθρον 3 Ν. Δ.)].

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν εφαρμόζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοπικῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως.

2. Ἐπίσης αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν εφαρμόζονται κατὰ τὸ θέρος εἰς τοὺς νομίμως ἀνεγνωρισμένους τόπους θερινῆς διαμονῆς.

Β'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΙΝΑ ΕΠΙΔΕΥΜΑΤΑ

Οἰνοπωλεῖα, ποτοποιεῖα, καταστήματα ἀποικιακῶν καὶ παντοπωλεῖα.

Ἄρθρον 14.

[Ἄρθρ. 1 νόμου 3515 (ἄρθρ. 4 Ν. Δ.), ἄρθρ. 15 παρ. 2 καὶ 3 Δ)τος 3 Δεκεμβρίου 1925].

1. Τὰ οἰνοπωλεῖα καὶ ποτοποιεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωΐνης μέχρι τῆς 10 ἑσπερινῆς ὥρας τὸν χειμῶνα καὶ τῆς 11ης ἑσπερινῆς τὸ θέρος.

2. Τὰ παρὰ τὴν λαχαναγορὰν ὅμοια καταστήματα μένουσιν ἀνοικτὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν.

3. Τὰ καταστήματα ἀποικιακῶν καὶ παντοπωλεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς 2 μ.μ.

Οἰνοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, μαγειρεῖα κλπ. ἐξοχικῶν κέντρων.

Ἄρθρον 15.

[Ἄρθρον 16 Διατάγματος 3 Δεκεμβρίου 1925]

Τὰ οἰνοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, μαγειρεῖα, ἐστιασθρία καὶ ζυθοπωλεῖα τῶν προαστείων καὶ ἐξοχικῶν κέντρων μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 9 π.μ. μέχρι τῆς 11 μ.μ. ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου καὶ ἀπὸ τῆς 9 π.μ. μέχρι τῆς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Ζαχαροπλαστεῖα, γαλακτοπωλεῖα, ζυθοπωλεῖα καὶ κειμενεία.

Ἄρθρον 16.

[Ἄρθρον μόνον νόμου 3469 (ἄρθρον 1 παράγρ. 2 Ν. Δ.) ἄρθρ. 1 νόμου 3515 (ἄρθρ. 6 παρ. 3, 4 καὶ 5 Ν. Δ.)]

1. Τὰ ζαχαροπλαστεῖα, γαλακτοπωλεῖα, ζυθοπωλεῖα καὶ κειμενεία παραμένουν κλειστὰ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς ἀνοίγουν τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ τῆς 9 π.μ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ τῆς 8 π.μ. ἐπιτρεπομένου ὅπως διὰ τὰς παρασκευαστικὰς ἐργασίας ἢ ἐν αὐταῖς ἀπασχόλησις τοῦ προσωπικοῦ ἄρχεται ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τοῦ ἀνοίγματος.

2. Ἐν ταῖς ζαχαροπλαστεῖαις ἢ ἐργασίαις ἐν ταῖς ἐργαστηρίαις, ἐν αἷς παρασκευάζονται ἢ φέρονται τὰ γλυκίσματα ἢ ἑπιπέδιλα εἰς τὰς ζαχαροπλαστεῖαις, διαρκεῖ μέχρι τῆς 1.30' μ. μ.

τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὴν προσωπικὸν τῶν ὡς ἄνω ἐργαστηρίων χορηγεῖται ἐπιπροσθέτως δωδεκάωρος ἀνάπαυσις κατ' ἄλλην τινὰ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 μ. μ., ἐφαρμοζομένη ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 (περὶ ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων κλπ.).

3. Ἐφαρμόζονται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ ζαχαροπλαστεῖα, κειμενεία, γαλακτοπωλεῖα καὶ ζυθοπωλεῖα τῶν ἐξοχικῶν κέντρων, τὰ πρὸ τῆς ἀποβάθρας λιμένος κειμενεία καὶ ζυθοπωλεῖα καὶ τὰ κυλικεῖα καὶ κειμενεία τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καὶ τῶν σταθμῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐκτελούστων τὴν τακτικὴν συγκοινωνίαν πόλεων ἀποστάσεως πλέον τῶν 25 χιλιομέτρων, ἐφ' ἧσον αἱ ὄραι ἀναχωρήσεως ἔχουν καθορισθῆ τακτικῶς τὰς πρωΐνας ὥρας διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδας.

4. Τὰ κυλικεῖα τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν ὑπάρχοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 (περὶ ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως κλπ.).

Καπιτωλεῖα καὶ πρατήρια λιανικῆς ἀποκλειστικῆς πωλήσεως καπνοῦ.

[Ἄρθρον 10 παρ. 1 Διατ. 3 Δεκεμβρίου 1925, ἄρθρον 1 νόμου 3515 (ἄρθρον 8 Ν. Δ.)].

Ἄρθρον 17.

1. Τὰ καπιτωλεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ.

2. Τὰ πρατήρια λιανικῆς ἀποκλειστικῆς πωλήσεως καπνοῦ ἀνοίγουν κατὰ τὰς Κυριακὰς τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ τῆς 9 π.μ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ τῆς 8ης π.μ. ὥρας.

Κουρσεῖα.

Ἄρθρον 18.

[Ἄρθρον 1 νόμου 3515 (ἄρθρον 7 Ν. Δ.), ἄρθρον μόνον νόμου 3469 (ἄρθρ. 1 παρ. 4 Ν. Δ.)].

1. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ τὰ κουρσεῖα μένουσιν κλειστὰ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

2. Κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Πρώτης τοῦ ἔτους καὶ Δευτέρας τοῦ Πάσχα ἐπιτρέπεται τὸ ἀνοιγμα ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. μέχρι τῆς 1 μ.μ.

3. Αἱ διατάξεις αὗται εφαρμόζονται εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν πλέον τῶν 10.000 κατοίκων, δύνανται δὲ νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 10.000 κατοίκων διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῆ κίτησις τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων Κουρσεῶν ἐργαστηρίων καὶ ὑπαλλήλων ἀπὸ συμφῶν.

4. Εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν ἑλαττον τῶν 10.000 κατοίκων ἐπιτρέπεται τὸ ἀνοιγμα τῶν κουρσεῶν κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. μέχρι τῆς 1 μ.μ. πλήν τῶν πόλεων ἐκείνων εἰς αἷς ἔχει ἐπιταθῆ διὰ Διαταγμάτων ἢ Κυριακῆ ἀνάπαυσις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δυνάμει τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 23 Αὐγούστου 1923 (περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως τῶν Κουρσεῶν).

5. Εἰς αἷς πόλεις τὰς κουρσεῖα παραμένουν κλειστὰ καθ' ὅλην τὴν Κυριακὴν, παρατείνονται ἢ ἐργασία τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 12 τοῦ μεσονυκτίου κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον κατὰ τὸ θέρος.

6. Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων μετ' κίτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, εἰς πάσαν πόλιν τοῦ Κράτους δύνανται νὰ ἐπιτρέπηται τὸ ἀνοιγμα τῶν κουρσεῶν ἀπὸ τῆς 9 π.μ. μέχρι τῆς 1 μ.μ. τῆς Κυριακῆς καὶ νὰ ἐπιβάλληται τὸ κλείσιμον αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1 μ.μ. τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς 3ης μ.μ. τῆς Δευτέρας, τῆς ἐργασίας τοῦ Σαββάτου παρατενομένης μέχρι τῆς 11ης μ. μ. κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τοῦ μεσονυκτίου κατὰ τὸ θέρος.

Κουρεία προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

7. Εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς ἐπιτρέπεται τὸ ἀνοίγμα τῶν κουρείων κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ. Οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μικροῦν διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, πάντοτε μετὰ γνωμοδότησιν τῶν εἰσελθόντων Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν.

Κροτοπολιεῖα.

Ἄρθρον 19.

[Ἄρθρ. 3 νόμου 3515]

Τὰ κροτοπολιεῖα πάσης πόλεως ἐπιτρέπεται νὰ μένουν ἀνοικτὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς μέχρι τῆς 2 μ. μ. ὧρας.

Λαχανοπωλεῖα καὶ Ὀπωροπωλεῖα.

Ἄρθρον 20.

[Ἄρθρ. 22 Ἀ)τος 3 Δεκεμβρίου 1925]

Τὰ λαχανοπωλεῖα καὶ ὀπωροπωλεῖα μένουσιν ἀνοικτὰ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ. μ., ἐν Πειραιεὶ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις παραλίαις πόλεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ πᾶσαν ὥραν μεταφορὰ ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν εἰς τὰ ἀποπλέοντα καὶ καταπλέοντα πλοῖα, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ἀπὸ τῶν καταπλέοντων πλοίων μεταφορὰ ὁμοίων εἰδῶν εἰς τὰ καταστήματα τῶν λαχανοπωλῶν καὶ ὀπωροπωλῶν.

Ἀρτοποιεῖα.

Ἄρθρον 21.

[Ἄρθρ. 1 νόμου 3515 (ἄρθρ. 10 Ν. Δ.)].

1. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν ἀρτοποιείων καὶ κλειθάνους αὐτῶν ἀπασχόλησις τοῦ προσωπικοῦ πρὸς κατασκευὴν ἐν γένει, ζύμωσιν καὶ ψήσιμον ἄρτου καὶ λοιπῶν εἰδῶν ἀρτοποιίας ἀπὸ τῆς 9 μ. μ. τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 12 μ. μ. τῆς Κυριακῆς, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἡ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐν τῆς τῶν ὡρῶν τούτων ἀπασχόλησις ἐνδὲς μόνον ἐργάτου πρὸς παρασκευὴν προζύμης διὰ τὸν ἄρτον τῆς Δευτέρας.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις ἄρτου καὶ λοιπῶν εἰδῶν ἀρτοποιίας ὡς καὶ τὸ ψήσιμον φαγητῶν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ. τῆς Κυριακῆς.

3. Τὰ κούλουροποιεῖα μένουσιν κλειστὰ ἀπὸ τῆς 6 π. μ. τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς 12 μ. μ. τῆς Κυριακῆς, χορηγουμένης εἰς τοὺς ἐργάτας 24ώρου συνεχοῦς ἀναπαύσεως καθ' ἑβδομάδα ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 4 μ. μ. τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 4 μ. μ. τῆς Δευτέρας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀρτίσεως τῶν περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας ἐν ταῖς ἀρτοποιεῖαις διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1912 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Φαρμακεία καὶ Φαρμακωμπορεῖα.

Ἄρθρον 22.

[Ἄρθρον 1 νόμ. 3515 (ἄρθρ. 11 παρ. 1 καὶ 2 Ν. Δ.)]

1. Ἐκ τῶν ἐν ταῖς διαφόραις ἀστυνομικαῖς τμήμασι τῶν πόλεων λειτουργούντων φαρμακείων καὶ φαρμακωμπορειῶν, τὰ μίση μένουσιν ἀνοικτὰ καθ' ἕλην τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς σειρᾶς κανονιζομένης δι' ὅλον τὸ ἔτος ὑπὸ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, πλὴν τῶν φαρμακείων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὧν τὸ τέταρτον θέλει ἐξυκολουθήσει νὰ μένη ἀνοικτὸν καθ' ἕλην τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς.

2. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐργασίας, κανονισθήσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως τῶν φαρμακείων εἰς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων φαρμακείων.

Πρωτῆρια βενζίνης καὶ εἰδῶν νομῆς.

Ἄρθρον 23.

[Ἄρθρ. 1 νόμ. 3515 (ἄρθρ. 11 παρ. 3 Ν. Δ.)]

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρατηρίων βενζίνης καὶ καταστημάτων καὶ πρατηρίων εἰδῶν νομῆς.

Ἐν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Διοργανοῖσι βεῖα.

Ἄρθρον 24.

[Ἄρθρ. 26 Ἀ)ματος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς εἰς τὸς ἀρτυρακοῖτους ἢ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου ἐργασίμους ἡμέρας δημοσίᾳ ἐνάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν πρὸ ἢ ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ λιμένος καφερείων.

Γ'. ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 25.

[Ἄρθρον 1 νόμου 3515 (ἄρθρ. 14 Ν. Δ.)]

1. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῶν περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως νόμων διώκεται δι' ἀπὸ εὐθείας κλήσεως καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2943 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν νόμων.

2. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται οἱ οἰκισθελῶς ἐργαζόμενοι κατὰ τὰς ἀπαγορευόμενας ὥρας.

3. Ἡ ἀστυνομία δικαιούται νὰ κλείη τὸ κατάστημα εἰς τὸ ὅποιον κατὰ παράβασιν τῶν σχετικῶν διατάξεων γίνεται ἐργασία ἰσασθήτου φύσεως τὴν Κυριακὴν ἢ τινὰ τῶν μὴ ἐργατικῶν ἡμερῶν. Τὸ κατάστημα μένει εὖτω κλειστὸν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπιβαλλομένης ἀναπαύσεως.

Κατάθεσις ἐπιβληθέντων προστίμων εἰς Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 26.

[Ἄρθρον 28 Ἀ)ματος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Τὰ διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως νόμων καὶ Β. Διατάγματος ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα κατατίθενται παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἑντοκὸν λογαριασμὸν, εἰς πίστωσιν ὑπὲρ τοῦ «Γαμείου Πανοικίας ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν». Ἰδιαιτερός νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ τῆς διαθέσεως τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Δ'. ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐξοχικὰ κέντρα.

Ἄρθρον 27.

[Ἄρθρον 1 νόμου 3515 (ἄρθρ. 12 Ν. Δ.)]

Τὰ ἐξοχικὰ κέντρα τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐχουσῶν ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ. Εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Παραλιακὰ Κέντρα.

Ἄρθρον 28.

[Ἄρθρον 30 Ἀ)τος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Παραλιακὰ, εἴτε πρὸ τῆς ἀποβάθρας τοῦ λιμένος καφερείαι, ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀλλαχοῦ, θεωροῦνται οὐ μόνον ὅσα ἔχουσι πρόσψιν ἐπὶ τῆς παραλίας, ἀλλὰ καὶ ὅσα κείνται παραπλευρῶς ἐπὶ τῶν παρόδων μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν παραλλήλου.

Μῆνες χειμῶνος καὶ θέρους.

Ἄρθρον 29.

[Ἄρθρον 31 Ἀ)τος 3 Δεκεμβρίου 1925].

Ὅπου τῶν περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως νόμων γίνεται διάκρισις χειμῶνος καὶ θέρους, λογίζονται μῆνες μὲν χειμῶνος ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου μέχρι 31 Μαρτίου, μῆνες δὲ θέρους ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 31 Ὀκτωβρίου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Νοεμβρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός

Π. Βουρλούμης